

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Alexandra Krysla a soudců Mgr. Lukáše Pišvejce a JUDr. Veroniky Burianové ve věci

žalobce: J.K., bytem ...
zastoupen advokátem JUDr. Karlem Uhlířem, sídlem Plzeň,
Husova 722/13

proti
žalovanému: Krajský úřad Plzeňského kraje, sídlem Plzeň, Škroupova 18

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 22. 5. 2018, č.j. PK-DSH/5363/18

takto:

- I. Rozhodnutí žalovaného ze dne 22. 5. 2018, č.j. PK-DSH/5363/18 a rozhodnutí Magistrátu města Plzně ze dne 28. 3. 2018, č.j. MMP/314962/17/12, se **z r u š u j í** a věc se **v r a c í** žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žalovaný je povinen uhradit žalobci náklady řízení ve výši 11 228 Kč, ve lhůtě do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám zástupce žalobce JUDr. Karla Uhlíře, advokáta.

Odůvodnění:

I.

Napadené rozhodnutí

1. Žalobce se žalobou ze dne 13. 7. 2018, Krajskému soudu v Plzni (dále jen „soud“) doručenou dne 20. 7. 2018, domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 22. 5. 2018, č.j. PK-DSH/5363/18 (dále jen „*napadené rozhodnutí*“), jímž bylo zamítnuto žalobcovo odvolání proti rozhodnutí Magistrátu města Plzně ze dne 28. 3. 2018, č.j. MMP/314962/17/12 (dále jen „*prvoinstanční rozhodnutí*“), a toto rozhodnutí bylo potvrzeno. Prvoinstančním rozhodnutím bylo v řízení o zápisu změny vlastníka silničního vozidla RZ: ..., tov. zn. Renault Megane, VIN: X v centrálním registru silničních vozidel zahájeného dne 19. 12. 2017 na základě žádosti dosavadního vlastníka – žalobce rozhodnuto tak, že žalobcově žádosti se nevyhovuje.

II.

Žaloba

2. Žalobce uvedl, že dle jeho přesvědčení spočívá napadené rozhodnutí na nesprávném právním posouzení věci, jež má za následek jeho nezákonnost. Z tohoto důvodu podává proti němu žalobu, a to v souladu s § 65 a následujících zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s.ř.s.“), z níže uvedených důvodů.
3. Předně žalobce uvedl, že se žádostí odstranění nepřesného údaje domáhal toho, aby byl z registru vozidel odstraněn nepřesný údaj o tom, že je žalobce vlastníkem shora specifikovaného vozidla (či o učinění jiného vhodného opatření ze strany správních orgánů), neboť předpokládal, že s ohledem na pasivitu současného vlastníka nebude možné změny údaje o vlastnictví vozidla zapsaného v registru vozidel dosáhnout prostřednictvím postupu stanoveného v § 8 a § 8a zákona č. 56/2001 Sb., o pojištění odpovědnosti z provozu vozidla [pozn. soudu: žalobce v textu žaloby opakovaně nesprávně označuje zákon č. 56/2001 Sb. jako zákon o pojištění odpovědnosti z provozu vozidla, byť má zřejmě na mysli zákon č. 56/2001 Sb., o podmínkách provozu vozidel na pozemních komunikacích a o změně zákona č. 168/1999 Sb., o pojištění odpovědnosti za škodu způsobenou provozem vozidla a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o pojištění odpovědnosti z provozu vozidla), ve znění zákona č. 307/1999 Sb.; v dalším textu žaloby proto soud bude namísto žalobcem používaného nesprávného označení zákona užívat označení správné, tj. zákon č. 56/2001 Sb., o podmínkách provozu vozidel na pozemních komunikacích a o změně zákona č. 168/1999 Sb., o pojištění odpovědnosti za škodu způsobenou provozem vozidla a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o pojištění odpovědnosti z provozu vozidla), ve znění zákona č. 307/1999 Sb. (dále jen „*zákon o podmínkách provozu vozidel na pozemních komunikacích*“)]. Žalobce má v daném případě za to, že žalovaný pochybil, pokud v řízení o žádosti žalobce subsidiárně neaplikoval zákon č. 101/2000 Sb., o ochraně osobních údajů (dále jen „*zákon o ochraně osobních údajů*“), neboť již v usnesení Nejvyššího soudu ČR sp.zn. 11 Tdo 275/2007 bylo konstatováno, že je údaj o vlastnictví konkrétního motorového vozidla osobou identifikovanou jménem, příjmením atd., informací podléhající ochraně ve smyslu zákona o ochraně osobních údajů, což plyne z usnesení Nejvyššího soudu ČR sp.zn. 11 Tdo 275/2007. Tento právní závěr byl rovněž potvrzen např. v rozsudku Městského soudu v Praze č.j. 5 A 139/2013-38 ze dne 23. 9. 2016 či rozsudku Nejvyššího správního soudu č.j. 7 As 254/2016-33, ze dne 6. 12. 2016. V daném případě tak dochází k situaci, kdy správní

orgán sice zpracovává (jak ostatně samy uvádí) správné údaje o žalobci (jméno, příjmení, datum narození atd.), nikoliv však již správný údaj o tom, že je žalobce vlastníkem konkrétního vozidla, který dle shora uvedeného podléhá rovněž režimu zákona o ochraně osobních údajů. Žalobce se navíc domnívá, že je stav, kdy jsou uchovávány takové údaje o vlastních vozidla, které neodpovídají skutečnosti, proti smyslu a účelu právní úpravy registru vozidel. Byť správní orgány v tomto případě zpracovávají osobní údaje na základě zvláštního zákona (zákon o podmínkách provozu vozidel na pozemních komunikacích), je dle přesvědčení žalobce na místě subsidiární aplikace zákona o ochraně osobních údajů. Žalobce se domnívá, že je nezbytné zejména aplikovat ustanovení, která ukládají správním orgánům povinnost dbát na ochranu soukromého a osobního života subjektu údajů, a to v souladu s § 5 odst. 3 zákona o ochraně osobních údajů, či povinnost učinit bez zbytečného odkladu přiměřená opatření dle § 5 odst. 1 písm. c) zákona o ochraně osobních údajů, pokud vyjde najevo, že je zpracováván údaj (o vlastnictví) nepřesný. Toto dle názoru žalobce zcela odpovídá závěrům vysloveným v rozsudku Městského soudu v Praze č.j. 5 A 139/2013-38 ze dne 23. 9. 2016 a rozsudku Nejvyššího správního soudu č.j. 7 As 254/2016-33 ze dne 6. 12. 2016. Skutečnost, že je údaj o vlastnictví motorového vozidla nepřesný, dle přesvědčení žalobce jednoznačně vyplývá z předložené kupní smlouvy uzavřené mezi žadatelem a současným vlastníkem vozidla (M.Z.), na jejímž základě bylo převedeno vlastnické právo k motorovému vozidlu. Již tato informace měla být dle názoru žalobce podnětem pro správní orgán k postupu dle zákona o ochraně osobních údajů – srov. rozsudek Městského soudu v Praze sp.zn. 5 A 139/2013 ze dne 23. 9. 2016. Navíc závěr o tom, že je správním orgánem zpracován nepřesný údaj, napadené rozhodnutí a prvoinstanční rozhodnutí nikterak nerozporuje ani nevyvrací. Žalobce má v tomto případě za to, že by bylo možné nepřesný údaj zpracovávat jen v souladu s § 3 odst. 6 zákona o ochraně osobních údajů. Žalobce má rovněž za to, že se daný případ nedá zahrnout pod taxativní výčet stanovený shora uvedeným ustanovením. Žalobce se dále domnívá, že se na dané správní řízení dají aplikovat závěry učiněné v rozsudku Městského soudu v Praze sp.zn. 5 A 139/2013 ze dne 23. 9. 2016, ve kterém soud konstatoval, že pokud vyjde najevo, že osoba zapsaná v registru vozidel již vlastníkem vozidla není, nelze v registru vozidel dále vést údaj o vlastnictví vozidla touto osobou. Tyto závěry podporuje i rozsudek Nejvyššího správního soudu č.j. 7 As 254/2016-33 ze dne 6. 12. 2016, který stanoví, že není žádoucí, aby byla v registru evidována jako vlastníkem vozidla osoba, která vlastníkem není. V takovém případě je údaj o vlastnictví vozidla nejen v rozporu se skutečným stavem (čímž se jeví jako zcela zbytečný), ale také se zákonem o ochraně osobních údajů. Z tohoto důvodu je nutné upřednostnit stav, kdy v registru není vlastník evidován vůbec, jak vyplývá rovněž z rozsudku Nejvyššího správního soudu č.j. 7 As 254/2016-33, ze dne 6. 12. 2016.

4. V souladu se shora uvedeným se žalobce domnívá, že pokud byl vyloučen postup podle zákona o podmínkách provozu vozidel na pozemních komunikacích, zejména z toho důvodu, že současný vlastník vozidla neposkytl patřičnou součinnost (což ostatně žalobce v žádosti o odstranění nepřesného údaje ze dne 14. 11. 2017 uváděl, a to spolu s informací, že není v možnostech žalobce opatřit dokumenty požadované dle ustanovení zákona o podmínkách provozu vozidel na pozemních komunikacích a zároveň vyšlo najevo, že je údaj o vlastnictví v registru vozidel nepřesný, bylo dle přesvědčení žalobce na místě, aby správní orgán bez zbytečného odkladu aplikovat obecný předpis, přesněji řečeno konkrétní ustanovení zákona o ochraně osobních údajů (rovněž z toho důvodu, že zákon o pojištění odpovědnosti z provozu vozidla takovouto situaci vůbec neřeší) a vyhověl žádosti o odstranění nepřesného údaje či učení jiného přiměřeného opatření dle § 5 odst. 1 písm. c)

zákona o ochraně osobních údajů, přičemž taková opatření měl učinit i z vlastní iniciativy. Napadené rozhodnutí je tak dle přesvědčení žalobce v rozporu s právními předpisy, přičemž současně negativním způsobem dopadá do sféry práv žalobce.

III.

Vyjádření žalovaného k žalobě

5. Žalovaný navrhl zamítnutí žaloby. Ve vyjádření k žalobě uvedl, že žalobce požaduje žádost o zápis změny vlastníka silničního vozidla v registru silničních vozidel vyřešit jako žádost o odstranění nepřesného údaje dle § 21 zákona o ochraně osobních údajů, k čemuž žalovaný uvádí, že žádost o zápis změny vlastníka silničního vozidla v registru silničních vozidel provádí úřad obce s rozšířenou působností v případě převodu vlastnického práva na základě společné žádosti dosavadního a nového vlastníka (popřípadě nového provozovatele) silničního vozidla. Tento zákonný postup se uplatňuje od 1. 1. 2015, kdy nabyla účinnost novela upravující zákon o podmínkách provozu vozidel na pozemních komunikacích. Do té doby probíhala změna vlastníka formou tzv. „polopřevodu“, kdy původní vlastník vozidlo na místně příslušném úřadě odhlásil na nového vlastníka a ten si jej do 10 pracovních dnů na místně příslušném úřadě přihlásil. Praxe byla ale taková, že vozidla v tzv. „polopřevodu“ zůstávala a nový vlastník si je nepřihlásil. Ke dni 1. 6. 2017 došlo k úpravě zákona o podmínkách provozu vozidel na pozemních komunikacích doplněním o § 8a, který uvádí, že *došlo-li ke změně vlastníka silničního vozidla na základě převodu vlastnického práva a dosavadní nebo nový vlastník neposkytl potřebnou součinnost pro podání společné žádosti o zápis změny vlastníka silničního vozidla v registru silničních vozidel ve lhůtě podle § 8 odst. 2, provede obecní úřad obce s rozšířenou působností zápis změny rovněž na žádost dosavadního nebo nového vlastníka* (odstavec 1). *O podání žádosti podle odstavce 1 vyrozumí obecní úřad obce s rozšířenou působností bez zbytečného odkladu dosavadního nebo nového vlastníka silničního vozidla, který žádost nepodal, a umožní mu se k žádosti vyjádřit. Má-li dosavadní nebo nový vlastník silničního vozidla, který žádost nepodal, v držení technický průkaz nebo osvědčení o registraci silničního vozidla, vyzve jej obecní úřad obce s rozšířenou působností k jejich předložení a stanoví mu k tomu přiměřenou lhůtu* (odstavec 3). S ohledem na výše uvedené a vzhledem k tomu, že k dané žádosti nebyly doloženy všechny doklady dle § 8 odst. 4 zákona o podmínkách provozu vozidel na pozemních komunikacích, správní orgán dne 4. 1. 2018 vyzval žadatele k doplnění této žádosti, a to k doložení osvědčení o registraci, část II (technický průkaz), osvědčení o registraci, část I (malý technický průkaz), dokladu o pojištění vozidla, dokladu o nespolupráci nového vlastníka vozidla, dokladu o pojištění vozidla a protokolu o evidenční kontrole, který není starší 30 dnů, k čemuž stanovil usnesením lhůtu do 10 dnů od dne doručení tohoto usnesení. Současně byl správním orgánem vyzván k doložení chybějících dokladů i nový vlastník vozidla M.Z., nar. ..., k čemuž mu usnesením byla stanovena stejná lhůta. Došlo-li ke změně vlastníka silničního vozidla na základě převodu vlastnického práva a dosavadní nebo nový vlastník neposkytl potřebnou součinnost pro podání společné žádosti o zápis změny, mohl tedy být dle § 8a zákona o podmínkách provozu vozidel na pozemních komunikacích zápis změny vlastníka silničního vozidla v registru silničních vozidel řešen na žádost dosavadního i nového vlastníka. Přestože, jak dále žalobce uvádí, požadovanými dokumenty potřebnými k provedení změn v registru vozidel nedisponuje, bez současného vlastníka není schopen je opatřit a ten na výzvy žalobce ani správního orgánu nereaguje, nebylo možné řešit způsob zápisu změny vlastníka silničního vozidla jiným způsobem. Žalovaný k danému také uvádí, že autor zákona o podmínkách provozu vozidel na pozemních komunikacích stanovil pro potřeby zápisu změn v registru vozidel výše

uvedená ustanovení § 8 a § 8a, kterými je činnost správních orgánů pro tento účel zaštiťena legislativními procesy, na základě nichž je správní orgán tudíž povinen postupovat. Jiný zákonný postup zápisu změny vlastníka silničního vozidla v registru silničních vozidel není žalovanému znám. Proto byl dle žalovaného správní orgán oprávněn žádost o změnu vlastníka v registru vozidel řešit již obvyklým a zavedeným způsobem, tj. v souladu s § 8, resp. § 10 zákona o podmínkách provozu vozidel na pozemních komunikacích. Výše uvedeným konstatováním žalovaný také vysvětluje připomínku žalobce, který poukazuje na nezákonnost jednání správního orgánu v nesprávném právním posouzení věci týkající se odstranění nepřesného údaje z registru vozidel. Dle žalobce žalovaný pochybil, pokud v řízení o žádosti subsidiárně neaplikoval zákon o ochraně osobních údajů, a to i odkazem na usnesení Nejvyššího soudu ČR sp.zn. 11 Tdo 275/2007, Městského soudu v Praze č.j. 5 A 139/2013-38 ze dne 23. 9. 2016 či rozsudek Nejvyššího správního soudu č.j. 7 As 254/2016-33 ze dne 6. 12. 2016, kde je konstatováno, že je údaj o vlastnictví konkrétního motorového vozidla osobou identifikovanou jménem, příjmením atd., informací podléhající ochraně ve smyslu zákona o ochraně osobních údajů. Žalovaný není oprávněn o závěrech těchto soudů polemizovat, především v odkaze na identifikaci údajů konkrétního vlastníka či provozovatele vozidla identifikovaného např. jménem, příjmením atd., avšak, jak již bylo výše uvedeno, správní orgán, který zmíněnou žádost vyřizuje, se musí ve své činnosti řídit jemu příslušným odborným právním předpisem tj. zákonem o podmínkách provozu vozidel na pozemních komunikacích. Dle žalobce je údaj o vlastnictví motorového vozidla nepřesný, což vyplývá i z předložené kupní smlouvy uzavřené mezi žadatelem a současným vlastníkem vozidla (M.Z.), na jejímž základě bylo převedeno vlastnické právo k motorovému vozidlu. Nadále trvá na tom, že by bylo možné nepřesný údaj zpracovávat jen v souladu s § 3 odst. 6 zákona o ochraně osobních údajů. S uvedenou námitkou nadále nemůže žalovaný souhlasit, jelikož dle jeho názoru nelze úkony spojené se změnou vlastníka či provozovatele vozidla aplikovat na zákon o ochraně osobních údajů. S námitkou žalobce o vyloučení postupu dle zákona o podmínkách provozu vozidel na pozemních komunikacích, když současný vlastník vozidla neposkytl patřičnou součinnost a údaj o vlastnictví v registru vozidel je nepřesný, žalovaný nadále nesouhlasí. Aplikace obecného předpisu, tj. zákona o ochraně osobních údajů, pro provedení změny v registru vozidel je dle žalovaného nepříslušná a nezákonná.

IV.

Posouzení věci soudem

6. Vzhledem k tomu, že žalobce a žalovaný souhlasili s projednáním věci bez jednání, rozhodl soud v souladu s § 51 odst. 1 s.ř.s. o věci samé bez jednání.
7. V souladu s § 75 odst. 1, 2 s.ř.s. vycházel soud při přezkoumání napadeného rozhodnutí ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu, a napadené rozhodnutí přezkoumal v mezích žalobních bodů uplatněných v žalobě.

A.

8. Podle § 8 odst. 1 písm. a) zákona o podmínkách provozu vozidel na pozemních komunikacích zápis změny vlastníka silničního vozidla v registru silničních vozidel provádí obecní úřad obce s rozšířenou působností v případě převodu vlastnického práva na základě společné žádosti dosavadního a nového vlastníka silničního vozidla a nového provozovatele silničního vozidla, není-li totožný s dosavadním nebo novým vlastníkem.
9. Na základě ustanovení § 8 odst. 2 písm. a) zákona o podmínkách provozu vozidel na

pozemních komunikacích se žádost o zápis změny vlastníka silničního vozidla nebo oznámení podává do 10 pracovních dnů ode dne převodu vlastnického práva k silničnímu vozidlu.

10. Z právě citovaných ustanovení zákona o podmínkách provozu vozidel na pozemních komunikacích vyplývá, že zákonodárce požaduje, aby údaj o „*vlastníku silničního vozidla*“ v registru silničních vozidel odpovídal skutečnému stavu, když pro zápis změny vlastnictví stanoví lhůtu „*10 pracovních dnů ode dne převodu vlastnického práva k silničnímu vozidlu*“. Zákonodárce současně vychází z toho, že zápis změny vlastníka je standardně v zájmu jak prodávajícího, tak kupujícího, když požaduje, aby žádost byla podána „*společně*“.
11. Smyslem podání „*společné žádosti*“ je dosažení stavu sledovaného zákonodárcem, tj. uvedení údaje o „*vlastníku silničního vozidla*“ v registru silničních vozidel do souladu se skutečností. Tedy namísto údaje o stávajícím vlastníku, který již vlastnictví pozbyl, uvést do registru silničních vozidel údaj o vlastníku novém, který již vlastnictví nabyt. Tato skutečnost je umocněna již návětím ustanovení § 8 zákona o podmínkách provozu vozidel na pozemních komunikacích, které zní: „*Žádost o zápis změny vlastníka silničního vozidla*“.
12. Za situace, kdy je v případě „*společné žádosti*“ předpokládán společný zájem prodávajícího a kupujícího na změně zápisu vlastníka silničního vozidla v registru silničních vozidel, nepožaduje zákonodárce, aby k žádosti byl předložen důkaz o nabytí vlastnického práva k silničnímu vozidlu. Tato skutečnost je logická, když podáním společné žádosti obě smluvní strany tvrdí, že došlo k převodu vlastnického práva.
13. V ustanovení § 8 odst. 4 písm. a) zákona o podmínkách provozu vozidel na pozemních komunikacích je pak stanoveno, že k žádosti o zápis změny vlastníka silničního vozidla se přiloží v případě převodu vlastnického práva 1. technický průkaz a osvědčení o registraci silničního vozidla, 2. protokol o evidenční kontrole silničního vozidla, který není starší než 30 dní, a 3. zelená karta vydaná podle zákona o pojištění odpovědnosti z provozu vozidla, není-li silniční vozidlo vyřazené z provozu.
14. Ve vztahu k právě citovanému ustanovení je nezbytné uvést, že žádná z listin v něm uvedených, nemá žádnou vypovídací hodnotu ve vztahu k prokázání skutečnosti, zda došlo či nedošlo ke změně vlastníka silničního vozidla. Za situace, kdy je podávána společná žádost původního a nového vlastníka o zápis změny vlastníka silničního vozidla v registru silničních vozidel, lze předpokládat, že si prodávající a kupující poskytnou potřebnou součinnost k tomu, aby v ustanovení § 8 odst. 4 písm. a) zákona o podmínkách provozu vozidel na pozemních komunikacích uvedené listky mohly být přiloženy k žádosti tak, aby tato byla podána včas.

B.

15. Vzhledem k tomu, že si byl zákonodárce vědom toho, že z jedné či druhé strany, lhostejno z jakého důvodu, nemusí dojít k poskytnutí potřebné součinnosti k tomu, aby v zákonem stanovené lhůtě byla podána společná žádost podle § 8 zákona o podmínkách provozu vozidel na pozemních komunikacích, stanovil následující právní úpravu.

1.

16. Podle § 8a odst. 1 zákona o podmínkách provozu vozidel na pozemních komunikacích, došlo-li ke změně vlastníka silničního vozidla na základě převodu vlastnického práva a dosavadní nebo nový vlastník neposkytl potřebnou součinnost pro podání společné žádosti o zápis změny vlastníka silničního vozidla v registru silničních vozidel ve lhůtě podle § 8

odst. 2, provede obecní úřad obce s rozšířenou působností zápis změny rovněž na žádost dosavadního nebo nového vlastníka.

17. Podle § 8a odst. 2 zákona o podmínkách provozu vozidel pro žádost o zápis změny vlastníka silničního vozidla do registru silničních vozidel a její přílohy platí § 8 odst. 3 a odst. 4 písm. b) obdobně. Pro prokazování zmocnění k zastoupení platí § 8 odst. 5 obdobně.
18. Podle § 8a odst. 3 zákona o podmínkách provozu vozidel o podání žádosti podle odstavce 1 vyrozumí obecní úřad obce s rozšířenou působností bez zbytečného odkladu dosavadního nebo nového vlastníka silničního vozidla, který žádost nepodal, a umožní mu se k žádosti vyjádřit. Má-li dosavadní nebo nový vlastník silničního vozidla, který žádost nepodal, v držení technický průkaz nebo osvědčení o registraci silničního vozidla, vyzve jej obecní úřad obce s rozšířenou působností k jejich předložení a stanoví mu k tomu přiměřenou lhůtu.

2.

19. Je-li po podání samostatné žádosti dosavadního vlastníka nebo nového vlastníka ve správním řízení prokázáno, a to v rozsahu, o němž nejsou důvodné pochybnosti (§ 3 správního řádu), že došlo k převodu vlastnického práva k silničnímu vozidlu a současně dosavadní nebo nový vlastník neposkytl potřebnou součinnost pro podání společné žádosti o zápis změny vlastníka silničního vozidla v registru silničních vozidel ve lhůtě podle § 8 odst. 2, vyžaduje zákonodárce, aby v rámci správního řízení o zápis změny vlastníka silničního vozidla v registru silničních vozidel proběhlo jakési „*quasi sporné řízení*“ mezi původním a současným vlastníkem.
20. Zákonodárce v této souvislosti požaduje, aby se správní orgán obrátil na dosavadního nebo nového vlastníka silničního vozidla, který žádost nepodal, vyrozuměl jej o vedeném správním řízení a umožnil se mu k žádosti vyjádřit.
21. Smyslem tohoto postupu je umožnit dosavadnímu nebo novému vlastníku silničního vozidla eventuálně rozporovat skutečnost, že došlo ke změně vlastníka silničního vozidla na základě převodu vlastnického práva.
22. V případě, že se dosavadní nebo nový vlastník silničního vozidla, který žádost nepodal, nevyjádří, vychází správní orgán ze zjištěného skutkového stavu o tom, že došlo k převodu vlastnického práva.
23. V případě, že se dosavadní nebo nový vlastník silničního vozidla, který žádost nepodal, vyjádří, je povinností správního orgánu se s jeho vyjádřením vypořádat, a z pohledu uplatněných námitek a označených či předložených důkazů posoudit, zda došlo k převodu vlastnického práva. Dospěje-li správní orgán k závěru, že k převodu vlastnického práva nedošlo, žádost zamítne. V opačném případě zůstává závěr o tom, že došlo ke změně vlastníka silničního vozidla na základě převodu vlastnického práva, nedotčen.
24. Na tomto místě je nezbytné znovu poukázat na to, že jak již bylo uvedeno shora, zákonodárce požaduje, aby údaj o „*vlastníku silničního vozidla*“ v registru silničních vozidel odpovídal skutečnému stavu. V ustanovení § 8a odst. 3 zákona o podmínkách provozu vozidel je tento záměr vyjádřen tím, že je povinností správního orgánu obrátit se na dosavadního nebo nového vlastníka silničního vozidla, který žádost nepodal, „*bez zbytečného odkladu*“.
25. S ohledem na shora uvedené závěry je povinností správního orgánu v případě, kdy je

prokázáno, že došlo ke změně vlastníka silničního vozidla na základě převodu vlastnického práva, a tento závěr nebyl eventuálně vyvrácen v rámci „*quasi sporného řízení*“, uvést údaj o „*vlastníku silničního vozidla*“ v registru silničních vozidel do souladu se skutečností. Tedy namísto dosavadního vlastníka silničního vozidla uvést vlastníka nového. A to neprodleně.

26. Tento postup je ostatně zcela v souladu s ustanovením § 10 odst. 1 zákona o podmínkách provozu vozidel, podle kterého obecní úřad obce s rozšířenou působností zapíše změnu vlastníka nebo provozovatele silničního vozidla v registru silničních vozidel na základě žádosti nebo oznámení, jsou-li splněny podmínky podle § 6 odst. 3 písm. d) a e). Zápisu změny „*vlastníka silničního vozidla*“ tak může již zabránit jen skutečnost, že není splněna jedna z těchto podmínek: a) silniční vozidlo není vedeno jako pohřešované nebo odcizené v Schengenském informačním systému nebo v informačním systému Policie České republiky nebo tato informace není zjištěna postupem podle § 5 odst. 7, b) provozovatel silničního vozidla má na území České republiky 1. trvalý pobyt, dlouhodobý pobyt nebo, jedná-li se o občana jiného členského státu, přechodný pobyt v délce alespoň 6 měsíců v kalendářním roce, nebo jí byl udělen azyl, 2. sídlo, jedná-li se o právnickou osobu, nebo 3. odštěpný závod, jedná-li se o zahraniční právnickou osobu.
27. Další v ustanovení § 10 odst. 1 zákona o podmínkách provozu vozidel uvedený postup správního orgánu, tj. a) zapsání údaje o novém vlastníku nebo provozovateli do technického průkazu silničního vozidla, b) odejmutí dosavadního osvědčení o registraci silničního vozidla a vydání nového osvědčení a c) přidělení silničnímu vozidlu registrační značky a vydání tabulky s přidělenou registrační značkou, pak probíhá „*při zápisu*“ změny vlastníka nebo provozovatele silničního vozidla, nikoli „*před*“ provedením této změny. Eventuální faktická nemožnost tohoto dalšího postupu tak nemůže zabránit provedení změny „*vlastníka silničního vozidla*“.

C.

28. V ustanovení § 10 odst. 4 věta první zákona o podmínkách provozu vozidel, je uvedeno, že nepředložení technického průkazu silničního vozidla nebo osvědčení o registraci vozidla ve lhůtě stanovené podle § 8a odst. 3 nebrání provedení zápisu změny vlastníka silničního vozidla v registru silničních vozidel.
29. Právě citované ustanovení navazuje na ustanovení § 8a odst. 3 věta druhá zákona o podmínkách provozu vozidel a výslovně stanoví, že ani eventuální i ve správním řízení pokračující nesoučinnost dosavadního nebo nového vlastníka silničního vozidla, který žádost nepodal, tentokrát spočívající v nepředložení technického průkazu nebo osvědčení o registraci silničního vozidla, nemůže zabránit provedení zápisu změny vlastníka silničního vozidla v registru silničních vozidel.
30. V ustanovení § 10 odst. 4 věta první zákona o podmínkách provozu vozidel není žádná zmínka o tom, jaké důsledky má případné nepředložení zbylých listin uvedených v ustanovení § 8 odst. 4 písm. a) zákona o podmínkách provozu vozidel na pozemních komunikacích. Tedy zda nepředložení protokolu o evidenční kontrole silničního vozidla, který není starší než 30 dní, nebo zelené karty vydané podle zákona o pojištění odpovědnosti z provozu vozidla, není-li silniční vozidlo vyřazené z provozu, brání či nebrání provedení zápisu změny vlastníka silničního vozidla v registru silničních vozidel.
31. Podle názoru soudu nikoli. Jak již bylo uvedeno shora, žádná z listin uvedených v ustanovení § 10 odst. 4 věta první zákona o podmínkách provozu vozidel nemá žádnou vypovídací hodnotu ve vztahu k prokázání skutečnosti, zda došlo či nedošlo ke změně

vlastníka silničního vozidla. Bylo-li tedy ve správním řízení podle § 8a odst. 1 zákona o podmínkách provozu vozidel na pozemních komunikacích prokázáno, a to v rozsahu, o němž nejsou důvodné pochybnosti (§ 3 správního řádu), že došlo k převodu vlastnického práva k silničnímu vozidlu, a tento závěr nebyl eventuálně vyvrácen v rámci „*quasi sporného řízení*“, je otázka, kdo je novým vlastníkem silničního vozidla definitivně vyřešena. K vyřešení této otázky již není třeba protokolu o evidenční kontrole silničního vozidla, který není starší než 30 dní, ani zelené karty vydané podle zákona o pojištění odpovědnosti z provozu vozidla. Vyžaduje-li zákonodárce, aby údaj o „*vlastníku silničního vozidla*“ v registru silničních vozidel odpovídal skutečnému stavu, je za tohoto stavu nezbytné změnu údaje o „*vlastníku silničního vozidla*“ v registru silničních vozidel provést, i když nebyl předložen protokol o evidenční kontrole silničního vozidla, který není starší než 30 dní, či zelená karta vydaná podle zákona o pojištění odpovědnosti z provozu vozidla.

32. Ke stejnému závěru je nezbytné dospět i eventuálním použitím analogie. Nestanoví-li zákon, zda nepředložení zbylých listin uvedených v ustanovení § 8 odst. 4 písm. a) zákona o podmínkách provozu vozidel na pozemních komunikacích brání či nebrání provedení zápisu změny vlastníka silničního vozidla v registru silničních vozidel, je nezbytné v zákoně najít ustanovení, které by bylo možné aplikovat analogicky. Tímto ustanovením je pak právě ustanovení § 8a odst. 3 věta druhá zákona o podmínkách provozu vozidel, které stanoví, že nepředložení první z listin uvedených v ustanovení § 8 odst. 4 písm. a) zákona o podmínkách provozu vozidel na pozemních komunikacích nebrání provedení zápisu změny vlastníka silničního vozidla v registru silničních vozidel. Proč tomu tak je právě u této první listiny, je zřejmé. Protože první listina nevypovídá nic o tom, kdo je či není „*vlastníkem silničního vozidla*“. Vzhledem k tomu, že ani druhá a třetí listina uvedená v ustanovení § 8 odst. 4 písm. a) zákona o podmínkách provozu vozidel nevypovídá nic o tom, kdo je či není „*vlastníkem silničního vozidla*“, je nezbytné dojít analogicky ke stejnému závěru, tj. že ani nepředložení těchto dvou listin nemůže bránit provedení zápisu změny vlastníka silničního vozidla v registru silničních vozidel.
33. Uvedený závěr platí o to silněji v případě, kdy je žádost podávána podle § 8a odst. 1 zákona o podmínkách provozu vozidel původním vlastníkem, který nemá silniční vozidlo ve své dispozici a již není vlastníkem silničního vozidla.
34. Pokud jde o protokol o evidenční kontrole silničního vozidla, který není starší než 30 dní, podle § 48 odst. 3 zákona o podmínkách provozu vozidel na pozemních komunikacích stanice technické kontroly při evidenční kontrole silničního vozidla zjišťuje a) soulad skutečného stavu silničního vozidla a jeho identifikačních údajů s údaji uvedenými v technickém průkazu silničního vozidla a v osvědčení o registraci silničního vozidla a b) stav počítače ujeté vzdálenosti silničního vozidla. K provedení evidenční kontroly silničního vozidla je tak třeba fyzické přítomnosti vozidla. Nemá-li jej původní vlastník v dispozici, objektivně není schopen silniční vozidlo k evidenční kontrole přistavit.
35. Pokud jde o zelenou kartu vydanou podle zákona o pojištění odpovědnosti z provozu vozidla, podle § 3 odst. 2 věta první zákona č. 168/1999 Sb., o pojištění odpovědnosti z provozu vozidla, uzavřít pojistnou smlouvu o pojištění odpovědnosti je povinen vlastník tuzemského vozidla nebo řidič cizozemského vozidla, nestanoví-li tento zákon jinak. Nemá-li původní vlastník již vlastníkem nebo řidičem silničního vozidla, není povinen uzavřít pojistnou smlouvu o pojištění odpovědnosti. Tuto povinnost má nový vlastník, tudíž původní vlastník objektivně není povinen předložit zelenou kartu.

36. Není-li tedy pro objektivní nesplnitelnost povinnosti po původním vlastníkovvi žádat předložení protokolu o evidenční kontrole silničního vozidla, který není starší než 30 dní, a zelené karty vydané podle zákona o pojištění odpovědnosti z provozu vozidla, a tyto listiny nevypovídají nic o tom, kdo je či není „*vlastníkem silničního vozidla*“, je povinností správních orgánů provést změnu údaje o „*vlastníku silničního vozidla*“ v registru silničních vozidel, a v dalším postupovat k tíži nesoučinného nového, tj. skutečného vlastníka silničního vozidla.

D.

37. V nyní souzené věci prvoinstanční orgán dospěl v prvoinstančním rozhodnutí k závěru, že: „*Podmínka zakotvená pro zápis změny vlastníka vozidla v ustanovení § 8a odst. 1 zákona o podmínkách provozu vozidel je splněna jednak tím, že žádost byla podána původním vlastníkem předmětného vozidla a jednak doložením kupní smlouvy ze dne 13. 7. 2015. jež prokazuje převod vlastnického práva k předmětnému vozidlu na nového vlastníka pana M.Z. a jež je přílohou podané žádosti. Je splněna rovněž tím, že v podané žádosti původní vlastník prostřednictvím právního zástupce sděluje, že opakovaně vyzýval kupujícího k podání žádosti o zápis změny vlastníka silničního vozidla. V neposlední řadě je splnění zákonné podmínky prokázáno marným uplynutím lhůty, která byla novému vlastníkovvi stanovena správním orgánem usnesením č.j. MMP/001050/18 ze dne 4. 1. 2018 k předložení technického průkazů a osvědčení o registraci silničního vozidla.*“
38. Žalovaný následně v odůvodnění napadeného rozhodnutí uzavřel, že „*že dle současné právní úpravy, „Došlo-li ke změně vlastníka silničního vozidla na základě převodu vlastnického práva a dosavadní nebo nový vlastník neposkytl potřebnou součinnost pro podání společné žádosti o zápis změny“ je možno nově dle § 8a uvedeného zákona řešit zápis změny vlastníka silničního vozidla v registru silničních vozidel rovněž na žádost dosavadního nebo nového vlastníka. Jak vyplývá ze spisové dokumentace, kromě žadatele byl správním orgánem obeslán a vyzván k součinnosti a k doložení chybějících dokladů i pravděpodobný nový vlastník vozidla M.Z., přičemž uvedená aktivita správního orgánu zůstala bez odezvy, tj. podklady pro kladné vyřízení žádosti nebyly správnímu orgánu doloženy. Správní orgán tedy nemohl v řízení z těchto důvodů pokračovat, proto žádost zamítl. S uvedeným postupem správního orgánu odvolací orgán souhlasí. Jelikož k provedení zápisu změny vlastníka vozidla nebyly ani po výzvě doloženy k žádosti všechny zákonné podklady, tj. doklady dle ust. § 8 odst. 4 zákona o podmínkách provozu vozidel prvoinstanční orgán podané žádosti nevyhověl.*“
39. V případě žalobce bylo prokázáno, že došlo ke změně vlastníka silničního vozidla na základě převodu vlastnického práva, přičemž tento závěr nebyl vyvrácen v rámci „*quasi sporného řízení*“, a proto bylo povinností správních orgánů uvést údaj o „*vlastníku silničního vozidla*“ v registru silničních vozidel do souladu se skutečností. Tedy namísto dosavadního vlastníka silničního vozidla uvést vlastníka nového. Nepředložení protokolu o evidenční kontrole silničního vozidla, který není starší než 30 dní, a zelené karty vydané podle zákona o pojištění odpovědnosti z provozu vozidla, provedení změny předmětného údaje zabránit také nemohla.
40. Ač žalobce svoji žádost prioritně opíral o porušení zákona o ochraně osobních údajů, správní orgány jeho námitky správně posoudily i podle svého obsahu, tj. jako námitky proti neoprávněnosti vedení nesprávného údaje o „*vlastníku silničního vozidla*“ v registru silničních vozidel. Obdobně postupoval i soud při posouzení obsahu námitek žalobních.
41. Vzhledem k tomu, že došlo k věcnému posouzení žádosti žalobce, nikoli k zastavení řízení

pro nezaplacení správního poplatku, nebyla skutečnost nezaplacení správního poplatku skutečností podstatnou pro posouzení důvodnosti či nedůvodnosti žaloby.

V.

Rozhodnutí soudu

42. Vzhledem k tomu, že žaloba byla důvodná, soud napadené rozhodnutí zrušil pro nezákonnost (§ 78 odst. 1 s.ř.s.). K nezákonnosti došlo již v řízení před prvoinstančním správním orgánem, a proto soud v souladu s ustanovením § 78 odst. 3 s.ř.s. zrušil i prvoinstanční rozhodnutí. S ohledem na zrušení napadeného rozhodnutí, soud současně vyslovil, že se věc vrací žalované k dalšímu řízení (§ 78 odst. 4 s.ř.s.). Správní orgán je v dalším řízení vázán právním názorem, který soud vyslovil ve zrušujícím rozsudku (§ 78 odst. 5 s.ř.s.).

VI.

Odůvodnění neprovedení důkazů

43. Soud neprovedl žádný z žalobcem navržených důkazů, neboť jejich provedení nebylo nezbytné k posouzení důvodnosti či nedůvodnosti žaloby.

VII.

Náklady řízení

44. Žalobce měl ve věci plný úspěch, proto mu soud v souladu s § 60 odst. 1 s.ř.s. přiznal právo na náhradu nákladů řízení. Náklady řízení spočívají v zaplaceném soudním poplatku za žalobu ve výši 3 000 Kč a v odměně advokáta za 2 úkony právní služby, a to za jeden úkon právní služby podle § 11 odst. 1 písm. a) a jeden úkon právní služby podle § 11 odst. 1 písm. d) vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif), když advokát převzal a připravil zastoupení žalobce a jménem žalobce podal žalobu. Podle § 9 odst. 4 písm. d) a § 7 bod 5 advokátního tarifu činí sazba za jeden úkon právní služby ve věcech žalob projednávaných podle soudního řádu správního částku 3 100 Kč. Za dva úkony právní služby tak žalobci náleží částka ve výši 6 200 Kč. Podle § 13 odst. 3 advokátního tarifu má daňový poradce za jeden úkon právní služby nárok na paušální částku ve výši 300 Kč, tj. za dva úkony na částku ve výši 600 Kč. Vzhledem k tomu, že zástupcem žalobce je advokát, který je plátcem daně z přidané hodnoty, zvyšují se náklady řízení o částku odpovídající této dani. Částka daně z přidané hodnoty činí 1 428 Kč. Náklady řízení tedy včetně DPH činí částku ve výši 11 228 Kč. Lhůtu k plnění určil soud podle § 160 odst. 1 zákona č. 99/1963 Sb. ve spojení s § 64 s.ř.s. Místo plnění určil soud v souladu s § 149 odst. 1 zákona č. 99/1963 Sb. ve spojení s § 64 s.ř.s.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost. Kasační stížnost musí být podána do dvou týdnů po doručení rozsudku. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu; lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u Krajského soudu v Plzni.

Plzeň 30. září 2019

Mgr. Alexandr Krysl v.r.
předseda senátu